

Київ, ДУ «Інститут економіки природокористування та сталого розвитку НАН України», МНТУ, 2012. – 650 с.

Бєлова А.І.

д.е.н., проф.

ВСП «Інститут інноваційної освіти КНУБА»

Тригубов А.В.

магістрант

ВСП «Інститут інноваційної освіти КНУБА»

ОСОБЛИВОСТІ УПРАВЛІННЯ ПРОЄКТНОЮ КОМАНДОЮ НА СУЧАСНОМУ ПІДПРИЄМСТВІ

Формування проєктної команди є ключовим етапом у реалізації будь-якого проєкту, оскільки від правильно підбраного складу команди залежить успішність виконання проєкту. Проєктна команда складається зі спеціалістів різних напрямків, які поєднують свої знання та досвід для досягнення спільної мети. У процесі формування команди важливо враховувати її структуру, етапи формування, які дають змогу оптимізувати взаємодію між учасниками та забезпечити ефективне управління проєктом на всіх стадіях його виконання.

Проєктна команда – це група фахівців, зібраних для реалізації конкретного проєкту, що включає осіб з різними компетенціями та навичками, які спільно працюють над досягненням цілей проєкту яка проходить ті ж самі етапи, що й життєвий цикл проєкту, тобто включає п'ять стадій, а саме: формування, злагодження, активна робота, реорганізація та завершення діяльності команди.

Процес управління командою – це правильний підбір учасників, координація завдань та їх мотивація, що є важливими для виконання робіт у рамках обмежених ресурсів та термінів виконання проєкту.

Формування проєктних команд у будівельній сфері України стикається з багатьма вимогами, зумовленими як внутрішніми і зовнішніми чинниками. Через швидкі зміни на ринку та високий рівень конкуренції компанії змушені ретельно підбирати фахівців для таких команд, залучаючи професіоналів з досвідом у різних будівельних сегментах. Враховується досвід кандидатів у плануванні, інженерних рішеннях та управлінні, здатних ефективно реалізовувати масштабні проєкти.

Напрямки управління проєктними командами наведено на рис. 1.

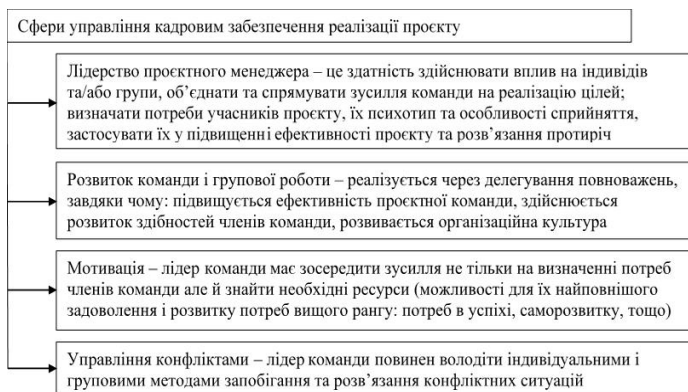

Рис. 1. Сфери управління кадровим забезпечення реалізації проєкту

Проектні команди українських будівників стикаються з викликами при управлінні, які включають кадрові, комунікаційні та фінансові обмеження:

- кадрові труднощі. У будівельній галузі України спостерігається дефіцит кваліфікованих фахівців. Військові дії призвели до їх відтоку як у межах країни, так і за кордон, що особливо відчутно у будівельній галузі, де кваліфіковані робітники (інженери, архітектори тощо) є критично важливим. Багато працівників мобілізовані або змінили сферу діяльності, що створює дефіцит кадрів. Крім того, нестабільність та ризики відлякують фахівців від роботи в окремих регіонах країни;

- комунікаційні бар'єри. Відсутність узгодженості у команді та між різними підрозділами ускладнює процеси на будівельних майданчиках та при плануванні проєктів, що призводить до затримок та викликають додаткові витрати;

- фінансові обмеження. Фінансові можливості не дозволяють забезпечити повноцінну комплектацію команди та інвестувати у належне навчання працівників для роботи з новими технологіями. Це обмежує можливості залучення додаткових ресурсів для реалізації проєктів, та створює ризики через недостатнє фінансування. Вважаю доцільним запропонувати та обґрунтувати наступні напрямки удосконалення управління проєктною командою будівельних компаній:

- удосконалення процесу підбору та адаптації фахівців;
- навчання та розвиток проєктної команди;
- мотивація та утримання ключових працівників;
- залучення сучасних технологій для ефективного функціонування команди;

- планування та управління ризиками.

Окремим напрямком удосконалення управління командою є пропозиція щодо розробці оптимальної організаційної структури для будівельних компаній.

У табл. 1 наведені напрямки удосконалення управління проектною командою, які, на нашу думку, є важливими у підвищенні ефективності функціонування проектною командою.

Таблиця 1

Напрямки удосконалення управління проектною командою будівельної компанії

Напрямок	Пропозиція	Очікуваний результат
Удосконалення процесу підбору та адаптації фахівців	Залучати фахівців з досвідом роботи в кризових ситуаціях та підтримувати адаптацію до критичних умов	Підвищення якості роботи команди за рахунок фахівців, здатних швидко адаптуватися до критичних умов
Навчання та розвиток проектною команди	Ввести систематичне навчання управління ризиками новітніх технологій (BIM, Lean Construction)	Забезпечення високого рівня професійної компетентності команди
Мотивація та утримання ключових працівників	Використовувати гнучких систем мотивації (бонуси, план кар'єрного росту, можливість саморозвитку)	Зниження плинності кадрів, підвищення лояльності працівників
Залучення сучасних технологій	Використання цифрових платформ для управління проектами: Trello, Asana, BIM для оптимізації планування і прогнозування	Спрощення процесів управління, контроль виконання завдань, зниження ризиків за проектом
Планування та управління ризиками	Впровадити моніторинг ризиків ринку; проведення регулярних оцінок ймовірності їхнього виникнення	Забезпечення ефективного управління ризиками, що мінімізує вплив негативних чинників на виконання проекту
Оптимальна організаційна структура	Визначення ролей та обов'язків членів команди, створення гнучкої структури, для швидкого залучення або заміни фахівців	Структура, яка дозволяє ефективно керувати ресурсами, адаптуватися до зовнішніх викликів

Таким чином, орієнтуючись на стратегічне вдосконалення управління проектними командами, українські будівельні компанії мають усі можливості для ефективної реалізації своїх проектів за умов кризи та подальшого відновлення та відбудови України.

Список використаних джерел

1. Євтушенко Г. І. Формування команди проєкту та організація її ефективної роботи (теоретичний аспект). Східна Європа: економіка, бізнес та управління. 2019. № 21. С. 77–82
2. Яковенко О. І. Управління проєктами та ризиками: навчальний посібник. Ніжин: Видавець ПП Лисенко М. М., 2019. 196 с.
3. Alla Bielova Professional aspects of the market of Ukraine / Alla Bielova, Svetlana Koval / USEFUL / Maimi Volume 3, Issue 1, P. 39-47. 2019. Збірник входить до науково метричної бази Index Copernicus, Google Scholar, Handle.Net®, Dimensions, OpenAIRE, BASE, Crossref, WorldCat.

Бібер С.Г.

доц. кафедри ІАД

Кіт С.В.

Лакштанов А.О.

магістранти

ВСП «Інститут інноваційної освіти КНУБА»

ОСОБЛИВОСТІ АРХІТЕКТУРНО-ПЛАНУВАЛЬНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ МІСЬКИХ ГРОМАДСЬКИХ ПРОСТОРІВ В СТРУКТУРІ БАГАТОФУНКЦІОНАЛЬНИХ КОМПЛЕКСІВ

У більшості населених пунктів України виникає ситуація, яка впливає на необхідність збільшення тривалості активного використання міських громадських просторів, що входять в структуру споруд багатофункціональних комплексів для різного виду соціальної, рекреаційної та комунікаційної діяльності населення. В свою чергу міські громадські простори є об'єктами системи благоустрою населеного пункту, тому збільшення кількості таких об'єктів повністю відповідає інтересам суспільства та Закону України «Про благоустрій населених пунктів» [1].

Основою дослідження даної проблеми слугує низка праць видатних науковців, що пов'язана з вивченням проблем містобудування, організації благоустрою населених пунктів, формування міських громадських просторів. Але в цих дослідженнях не висвітлюються особливості архітектурно-планувальної організації міських громадських просторів пов'язаних зі спорудами багатофункціональних комплексів, в яких необхідно вирішити завдання, які спрямовані на формування комунікаційного комфортного простору, що обумовлено типологічними особливостями зазначених споруд.

Пошук рішень, які дозволять сформулювати основні підходи до подальшого проєктування нових та реконструкції існуючих багатофункціона-